

Sygn. akt VIII **Pa 52/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka (spr.)
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2018r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. M. (M.)

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Z.

o wydanie świadectwa pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 15 stycznia 2018 r. **sygn. akt** IV P 463/17

uchyła zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. G., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. VIII Pa 52 /18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy w T. G. od zobowiązał pozwaną spółkę (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej reprezentowaną przez syndyka masy upadłości do wydania w terminie 14dni powodowi K. M. świadectwa pracy stwierdzającego ,że powód K. M. był zatrudniony w pozwanej spółce w okresie od 1 czerwca 2012 roku do 31 października 2016 roku na stanowisku operatora wielostanowiskowego - frezera, a stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem przez powoda. Odstąpił od obciążenia pozwanej spółki kosztami procesu.

Sąd ustalił, że powód K. M. był zatrudniony w pozwanej spółce (...) w okresie od 1 czerwca 2012 roku do 31 października 2016 roku na stanowisku operatora wielostanowiskowego- frezera, wypowiedział umowę o pracę ze skutkiem na dzień 31 października 2016 roku.

Pozwana domagała się oddalenia powództwa z uwagi na brak osoby umocowanej do reprezentowania spółki. Syndyk nigdy nie zatrudniał powoda i nie może wydać świadectwa pracy. Nie posiada wiedzy na temat świadczonej przez powoda pracy.

Zdaniem Sądu I instancji powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Sąd przytoczył treść art. 97 § 1 k.p.. Powołał orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2002 roku 1 PKN 371 /01, zgodnie z którym syndyk masy upadłości z mocy art. 3¹ k.p. jest organem uprawnionym do dokonywania czynności w sprawach pracowniczych. Syndyk masy upadłości jako organ zarządzający majątkiem upadłego pracodawcy winien wydać byłemu pracownikowi świadectwo pracy, jeżeli świadectwo takie przed ogłoszeniu upadłości nie zostało wydane. Na podstawie artykułu 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania pozwanej kosztami procesu.

W apelacji syndyk działający w imieniu pozwanej (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zarzucił naruszenie art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c., naruszenie prawa materialnego, a to art. 97 §1 k.p., art. 97 § 2 k.p. w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 oraz od 6 do 19 rozporządzenia Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 roku w sprawie wydania świadectwa pracy poprzez niezastosowanie wskazanych norm i zobowiązanie pozwanej do wydania niepełnego, a przez to niezgodnego z prawem, świadectwa pracy. Zarzucił również naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie postępowania dowodowego w zakresie niezbędnym do ustalenia pełnej treści świadectwa pracy, art. 468 § 1 i § 2 pkt 4 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie przez Sąd I instancji niezbędnych ustaleń mających na celu prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy poprzez ustalenie wszystkich wymaganych przepisami prawa elementów świadectwa pracy. Naruszenie art. 472 k.p.c. polegać miało na pominięciu dowodu z akt osobowych i innych dokumentów pracowniczych niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji, jak również kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazywał, że wyrok obliguje go do wydania świadectwa pracy jedynie w ograniczonym zakresie, przez co jest niemożliwy do zrealizowania w polskim systemie prawnym, bowiem w rozporządzeniu Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 roku w sprawie wydania świadectwa pracy określono w elementy niezbędne świadectwa pracy. Zdaniem apelującej w sytuacji gdy akta osobowe są niekompletne i dane w nich zawarte mogą budzić wątpliwości Sąd powinien z urzędu przeprowadzić postępowanie dowodowe mające na celu ustalenie treści świadectwa pracy, które ma wydać syndyk.

Powód wniósł o oddalenie apelacji

Sąd Odwoławczy zważył co następuje :

Zaskarżony wyrok musiał ulec uchyleniu, albowiem Sąd Rejonowy ograniczył postępowanie dowodowe do umów o pracę i nie przeprowadził postępowania dowodowego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Wyrok został wydany zgodnie z żądaniem pozwu, z pominięciem treści art. 227 -233 k.p.c. W toku postępowania przed Sądem II instancji okazało się, że powód nie złożył wypowiedzenia umowy o pracę. Oświadczył również, że nadal jest zatrudniony w tym samym miejscu na tym samym stanowisku i wykonuje takie same czynności. W związku z tym rodzi się pytanie, czy w ogóle doszło do rozwiązania stosunku pracy, czy jedynie do przejęcia pracownika w trybie art. 23¹ k.p, a ta okoliczność ma decydujące znaczenie w zakresie żądania wydania świadectwa pracy. Fakt sporządzenia przez pracodawcę świadectwa pracy nie stanowi dowodu rozwiązania umowy o pracę (ustania stosunku pracy). Ma rację apelujący, że doszło do naruszenia art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie postępowania dowodowego w zakresie niezbędnym do ustalenia zasadności zgłoszonego żądania.

Sąd drugiej instancji nie podziela stanowiska pozwanej, że Sąd I instancji naruszył art. 227 k.p. poprzez pominięcie postępowania dowodowego w zakresie niezbędnym do ustalenia pełnej treści świadectwa pracy. Należy zwrócić uwagę, że sąd j nie może orzekać ponad żądanie . Jako nieuzasadnione należy przyjąć stanowisko apelującego że wyrok dotyczący wydania świadectwa pracy musi zawierać wszystkie elementy wynikające z treści § 2 ust. 1 pkt 2 oraz 6 do 19 rozporządzenia Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 roku w sprawie wydania świadectwa pracy. Adresatem rozporządzenia jest pracodawca. Pracownik może ograniczyć swoje żądanie do zobowiązania pozwanego (byłego pracodawcy) do wydania świadectwa pracy, może żądać wydania świadectwa pracy wskazując tylko niektóre elementy, jakie winno to świadectwo zawierać. Sąd w takim wypadku nie jest uprawniony do orzekania ponad żądanie. (art. 321 k.p.c.).

Zasadny jest zarzut naruszenia art.97 §1 i§ 2 k.p., jednak nie w zakresie , w jakim wskazuje pozwany. Naruszenie wskazanego przepisu polega na tym, że nie wyjaśniono, czy żądanie wydania świadectwa jest uzasadnione, skoro konieczne jest ustalenie czy faktycznie doszło do rozwiązania stosunku pracy. Co więcej, Sąd I instancji uznając w oparciu o treść pozwu, że stosunek pracy uległ rozwiązaniu, nakazał wydanie s świadectwa pracy, w którym podany tryb rozwiązania stosunku pracy jest nieprawdziwy.

Nie można zgłosić się zgodzić się z apelującym że doszło do naruszenia art. 468 k.p.c. Postępowanie wyjaśniające jest postępowaniem fakultatywnym i o jego przeprowadzeniu decyduje sąd orzekający kierując się zasadą celowości. Żadna ze stron w toku postępowania nie zgłaszała wniosku o dopuszczenie dowodu z akt osobowych.

Konieczne stało się uchylene wyroku do ponownego rozpoznania na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do wydania wyroku ustalając okoliczności związane ze zmianą pracodawcy , ustaniem (według powoda) stosunku pracy. W przypadku ustalenia, że faktycznie doszło do rozwiązania umowy o pracę należy przesłuchać powoda na okoliczność wykonywanych czynności, mając na względzie, że świadectwo pracy winno uwzględniać rodzaj wykonywanej pracy, a nie angaże wynikające z umowy o pracę. Postępowanie dowodowe należy przeprowadzić w całości.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia